

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Scolopendra. Animus à vitiis depurgatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A reliquias Mullus, atque ubi ille luto excitato abierit (fodere enim potest) Mullus descendit & pascitur. Nascitur Sargus in Aegyptio mari sere, unde Lucilius:
Quem praeclarus Elops, quem Aegyptio Sargus movebit.
 Sed enim Brundusinum maxime commendat Ennius.

DE PASTINACA.

PARRICIDÆ SUPPLICIUM. CAP. XVI.

Eum qui parricidii poenas dederit, significare si vellent Aegyptii, piscatorum hamum Pastinacam Plin. id. I. 9.
c. 48 &c. 92
Extant alia
remedia a-
pro Mat-
theolum in
Dioscori-
post lib. 6.
+ 5.
Piscem attrahentem pingebant: ea siquidem venatu detenta, spina quam in cauda gestat, in ratiorem ejaculatur, iactu maxime lethali, nisi coagulo Leporis, vel Hœdi, Agni drachmæ pondere ex vino, succurratur, quod & hujusmodi, & aliorum marinorum iactibus praesertim eorum est remedio. Hoc vero *παρέσημον* dictum ea de causa opportunum fuerit, quod cujuscumque incommodi remedia, passa sunt, ut vulgus ait, palma ubique proferenda. Est vero Pastinaca, quem Græci *τευγόνα* vocant, dem lib. 6.
B Eam aculeo vim messe tradit Aelianus, ut si quis eo frondentem arborem pupugerit, haut ita multo post folia omnia decidant, arborque velut magnis solis ardoribus exsiccata prorsus exarescat.

DE NEBRIADE.

VORACITAS INSATIABILIS. CAP. XVII.

Hominem cibum immodice sumptum evomenteret, ac nihil secius insatiabiliter mox crapulans significatur, marinam Mustelam pingebant, qua Nebrias est nonnullis: ea enim ore, ut Aegyptius interpres Horus ait, parit, innatansque mox qua pepererat convenatur, atque depascitur. Sepias itidem ac lolligines ore parere sunt qui velint, id redarguit Aristoteles, partus foveri ore dicens, & emitti, propterea que putari eas ore parere.

DE FUCA.

VORACITAS INSATIABILIS. CAP. XVIII.

Domesticæ rei studiosum hominem qui significantur, Fucam pisciculum, his similem quas vulgo Tincas appellamus, sed colore subviridi, pingebant: ea enim sola ex marinis piscibus nido fibi construit, & in stragula parit.

DERAIA.

CAPTATOR. CAP. XIX.

Captatorem hominem notare si vellent, Rajam pingebant: gestat enim illa ante oculos suos gemina fila, in capilli speciem, extrema quorum rotundis quibusdam præpilantur quasi efca cavia additis his ea, ubi locis arenosis aut feculentis obturbato solo se absconderit, piscatur, attollens fila illa sibi præpendentia. Dum enim pisciculi occurront, & capita machinamenti pensilis pulsant, ipsa tensim fila subducens eos allicit, donec ad os admoveat, atque ita repente corripiat. Sepia quoque hoc eodem utitur machinamento, in Cancris alliciendis, quorum avidissima est.

DES COLOPENDRA.

ANIMUS A VITIIS DEPURGATUS. CAP. XX.

Hominem qui animum suum à vitiis affectibusve cruciabilibus depurget, quæque se lèdant, Terrefres
eximat & expellat, significare si vellent, Scolopendram effigiebat: eam nonnulli Centipedam
guidem; at
vocant, iō marina,

*ex Plin. Ea-
dem Plin.
lib. 9. c. 15.* vocant. Ea autem ubi hamo deprehensa fuerit, quam longissime potest se exporrigen, hamiline am abdicit, quo devorato, interiora sua foras evomit, donec hamum ejiciat, dein recipit intro, ac vallet ea qua prius salubritate.

DE PHOLL.

PARTO FRUENS. CAP. XXI.

Hominem iis quæ sudore proprio comparat fruentem indicaturi, Pholim pīscem pingebat. Ea enim mucorem quem ipsa emitit ad altam crassitatem sibi obducit, ut tota visco delibata videatur: ita ut in eo quasi cubili conquestat, unde illi nomen: Φολέεν enim nūdificare est. Videlicet vero, an hæc sit Ausoniana Tinca ita passim hodie nuncupata, quam natura ipsa videntur in vulgi pauperisque plebeculae solatium protulisse.

DE SQUATINA.

FABER LIGNARIUS. CAP. XXII.

Et Squatina meruit inter hujusmodi significata recenseri, per quam fabrum lignarium intelligi volebant. Est enim pīscis tam aspera, scabriæque ac validæ cutis, ut ebur ea, neque non signum quantumlibet dura, poliantur. Nam ex mari fabriles quoque usus veniunt, ut omittamus fabrilia instrumenta omnia in hujus pīscis capite deprehensa. Quin & ferram confidere didicimus ex hujus pīscis osse ita crebro mucronato, qualis longa annorum serie suspensa fuit tholo ante DD. Petri & Pauli conditorium, priusquam à Julio II. illa veneranda antiquitatis monumenta solo separarentur, jaētis mox tam ingentis machinae fundamentis, quam neque *Nati natorum*, nec qui nascitur ab ipsis, ullo unquam tempore conspicetur sunt.

DE CLUPEA.

LUNARE CORPUS. CAP. XXIII.

In Arari Gallæ fluvio pīscis est, quem vocant Clupearum, Veneti Chieppam, Romani Lacciam. Ed quantum Roma carnis & mollitudine & bonitate præstat, tantum apud Venetos vñior. plebejus habetur: ut qui in ejusmodi stagnis minime pinguestat, spinarum vero multitudine atque densitate fastidio fit. Sed utcumq; apud nos sit, in eo Gallæ fluvio ital. luna naturam imitatur, ut ea crescente canescat de crescente vero nigrescat. Accidit vero ei, ut cum corpus nimium auctum fuerit, ipse quoque, que per universam carnem continuatis quibusdam ordinibus porrigitur, & ipse quoque ad crescere, adeoq; extendantur, ut animal id intermant, quod in mirabilibus Italicis tradit Heliодorus. Qui quidam pīscis si Aegyptiis innotuisset, nimirum Lunæ eum hieroglyphicum posuissent. Ajunt etiam in ejus capite lapidem grano salis similem, qui faciat ad quartanas.

DE APUA. CAP. XXIV.

Plin. l. 31. c. 8. **E**st pīsciculorum genus quod ex sola pluvia procreatur, Apuan Latinis vocant, aspiratione Graci vocabuli repudiata: *αφύλω* enim illi *αφύλω* & *υει* eam dicunt. Ligustica Tyrrenaque omnis ora, cum plurimum, p. literam in ch, vertat, vulgo Anchiam vocat, n, etiam litera ad incitationem primæ syllabæ sonum adjecta. Sunt qui has in hæcularum genere connumerent.

FESTINANTIA. CAP. XXV.

*Aphya 61-
Pluera.* **E**rat is pīsciculus festinantæ signum; nam ubi vel minimum concaluerit, coctus est, unde adagius ignem, tum, Ad ignem Apua, cum quid celerrime factum, vel ipso temporis momento significamus, de quo *l. 32. Diph.* in Augusto apud Tranquillum, Et proverbio dictum *εἰδε πῦρ αφύλω*, quasi latet sit ad ejus cocturam speciale